

Maa-aines- ja ympäristölupahakemuksen käsittely, Puolustusvoimat, Karjalan prikaati, kiinteistö 286-435-2-63

9863/11.01.00.05/2025

Teknisen lautakunnan lupajaosto 06.05.2026

Valmistelija: ympäristötarkastaja Sanna Jattu-Mattila, puh. 020 615 7995, sanna.jattu-mattila(at)kouvola.fi

Yhteenveto

Puolustusvoimat/Karjalan Prikaati on tehnyt ympäristönsuojelulain (527/2014) ja maa-aineslain (555/1981) mukaisen lupahakemuksen, joka koskee hiekka- ja soramaalajien ottoa ja murskausta Kouvolan kaupungin Lipiälän kylässä Vääränharjun sora-alueella kiinteistöllä 286-435-2-63. Lähin osoite on Pahkajärventie 542. Ottamisalue sijaitsee kokonaisuudessaan Vekaranjärvellä Karjalan prikaatin varuskunta-alueella. Toiminnasta voi aiheutua melua, pölyä ja tärinää. Maa-aineslupaa haetaan 90 000 k-m³:n hiekka- ja soramaa-aineksen sekä kallion ottamiselle 10 vuoden aikana.

Maa-aines- ja ympäristölupahakemuksesta on laadittu päätösehdotus, josta ilmenee hakemuksen sisältö, asian käsittely ja ehdotus lupajaoston ratkaisuksi perusteluineen. Teknisen lautakunnan lupajaostolle esitetään, että se ei myönnä haettua maa-aines- ja ympäristölupaa ratkaisun mukaisesti.

Asian valmistelun tausta, päätösvallan perusteet

Hakemus on tullut vireille 21.5.2025 ja hakemusta on täydennetty 28.11.2025.

Hakemuksesta on kuulutettu ja hakemusasiakirjat ovat olleet nähtävillä Kouvolan kaupungin internetsivuilla 9.7.2025 – 8.8.2025. Kuulutuksesta on ilmoitettu Kouvolan Sanomissa 9.7.2025. Hakemuksen nähtävillä olosta on ilmoitettu kirjeitse rajanaapureille.

Hakemuksesta on pyydetty lausuntoa Kaakkois-Suomen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselta, Kymenlaakson liitolta sekä Kouvolan kaupungin terveysturvallisuudelta.

Kouvolan kaupungin hallintosäännön 27 §:n 2. kohdan mukaan teknisen lautakunnan lupajaosto toimii kunnan ympäristönsuojeluviranomaisena, jonka toimivaltaan ympäristönsuojelulain (527/2014) ja maa-aineslain (555/1981) mukainen asia kuuluu.

Kohta 1. Asia

Päätös maa-aineslain 4 §:n ja ympäristönsuojelulain 39 §:n mukaisesta lupahakemuksesta.

Luvan hakija

Puolustusvoimat, Karjalan prikaati
Varuskuntatie 230
46140 Vekaranjärvi
Y-tunnus: 0952029-9

Yhteyshenkilö: [REDACTED], p. [REDACTED], [REDACTED]

Laitoksen toiminta ja sijainti

Hakemus koskee maa-ainesten ottamista sekä soran ja siinä esiintyvien ylisuurten kivien ja lohkareiden murskausta sekä kaivutason yläpuolelle nousevan kallion louhintaa ja murskausta siirrettävällä murskauslaitoksella. Toiminta sijoittuu Vääräharjun sora-alueelle, joka sijaitsee Lipiälän kylässä Vekaranjärvellä, Karjalan prikaatin Pahkajärven harjoitusalueella, kiinteistöllä 286-435-2-63 (lähin osoite Pahkajärventie 541, Kouvola). Kyseessä on olemassa oleva maa-ainestenotto toiminta.

Kiinteistön omistaja

Kiinteistön 286-435-2-63 (Valtion alue) omistaa Suomen valtio ja sitä hallinnoi Metsähallitus.

Lupavelvollisuus

Maa-ainesten ottaminen vaatii luvan maa-ainoslain 4 §:n mukaan. Kivenlouhinnalla ja murskaamalla, jonka toiminta-aika on yhteensä vähintään 50 päivää, on oltava ympäristölupa ympäristönsuojelulain 27 §:ssä mainitun liitteen 1 taulukon 2 kohdan 7 e mukaan.

Maa-ainoslain 4 a §:n ja ympäristönsuojelulain 47 a §:n mukaan maa-ainoslupa ja samaa hanketta koskeva ympäristölupa on käsiteltävä yhdessä ja ratkaistava samalla päätöksellä.

Lupaviranomainen

Kunnan ympäristönsuojeluviranomainen ratkaisee maa-ainesten ottamista koskevan lupa-asian maa-ainoslain 7 ja 4 a §:n mukaan.

Kunnan ympäristönsuojeluviranomainen ratkaisee kivenlouhinnan ja murskaamon ympäristölupahakemuksen valtioneuvoston asetuksen ympäristönsuojelusta 2 §:n kohtien 6 a ja b mukaan.

Kohta 2. Hakemus

Hakemuksen vireille tulo

Hakemus on saapunut Kouvolan kaupungin teknisen lautakunnan lupajaostolle 21.5.2025. Hakemusta on täydennetty 28.11.2025.

Hakemuksen sisältö

Hakemus sisältää maa-aines- ja ympäristölupahakemuksen, joka toimii samalla maa-ainesten ottamissuunnitelmana. Hakemuksen liitteenä ovat maa-ainesluvan ja ympäristöluvan yhteiskäsittelyhakemus, kiinteistörekisterin karttaote 6.2.2025, kaivannaisjätteen jätehuoltosuunnitelma, maanomistajan suostumus, kohdekiinteistön ja naapurikiinteistöjen omistajien yhteystiedot sekä nyky- ja lopputilanteiden suunnitelmakartat (1:2000) ja leikkaukset (1:2000/1:500).

Aluetta koskevat luvat ja toiminnot

Kouvolan kaupungin teknisen lautakunnan lupajaosto on myöntänyt Puolustusvoimien Karjalan prikaatille maa-aines- ja ympäristöluvan 14.12.2022 § 101 kiinteistölle 286-435-2-63. Maa-aines- ja ympäristölupa on myönnetty maa-ainesten ottamiseen sekä soran ja siinä esiintyvien ylisuurten kivien ja lohkareiden murskaukseen siirrettävällä murskauslaitoksella. Lupa on voimassa 21.12.2032 asti. Uutta lupaa haetaan siksi, että nykyisessä luvassa myönnetty maa-ainesmäärä on jo hyödynnetty ja nykyisen ottotason yläpuolella on havaittu kalliota. Uudessa luvassa ottoaluetta laajennetaan etelälounaaseen ja haetaan lupaa kallion louhintaan ja louheen murskaukseen. Notto-rekisterin mukaan luvan voimassaolon aikana on otettu maa-aineksia 56806 k-m³.

Alueen kaavoitustilanne

Alueella ei ole voimassa olevaa yleis- tai asemakaavaa.

Kymenlaakson maakuntakaavassa 2040 kohde sijoittuu hakemuksen mukaan puolustusvoimien ampuma- ja harjoitusalueelle.

Sijaintipaikka ja sen ympäristö

Ottamisalue sijaitsee Vekaranjärven Vääräharjulla, Karjalan prikaatin Pahkajärven harjoitusalueella. Lähin asuinrakennus sijaitsee ottamisalueesta etelään noin 1,5 km etäisyydellä ja lähin lomarakennus sijaitsee noin 650 m etäisyydellä kaakossa Vääräjärven rannalla.

Alue ei sijoitu valtakunnallisesti arvokkaalle maisema-alueelle (VAMA). Ottamisaluetta lähin valtakunnallisesti arvokas maisema-alue, Jaalan kirkonseudun kulttuurimaisema, sijaitsee noin 28 km etäisyydellä lounaassa.

Vekaranjärven kasarmialue, joka on valtakunnallisesti merkittävä rakennettu kulttuuriympäristö (RKY-alue) sijaitsee noin 3,7 km etäisyydellä ottamisalueelta etelään.

Ottamisalueen läheisyydessä on muutamia muinaisjäänneksiä, joista lähimpänä 2,2 km etäisyydellä Luulammen tervahauta, 3,3 km etäisyydellä Väärän tervahauta ja 3,8 km etäisyydellä Myllylammen tervahauta.

Kallio- ja maaperä

Alueen maaperä on GTK:n Maaperä 1:200 000 (maalajit) perusteella karkearakeista maalajia ja alueen kallioperä GTK:n Kallioperä 1 m yleistetyt kivilajit -aineiston perusteella paragneissia.

Maanpinnan korkeus alueella vaihtelee välillä +99...116 (N2000).

Pohjavesi

Ottamisalue ei sijaitse ympäristöhallinnon luokittamalla pohjavesialueella. Lähin luokiteltu pohjavesialue Palkkimäki (0590915, 2-luokka) sijaitsee 3,2 km etäisyydellä alueen lounaispuolella. Palkkimäen itäpuolella on Vekaranjärven pohjavesialue (0590902, 1E-luokka), joka sijaitsee noin 4,1 km etäisyydellä ottamisalueesta.

Pintavesi

Ottamisalue sijoittuu Naarajärven – Vääräojan valuma-alueelle (14.982). Valuma-alue sijoittuu Kymijoen – Suomenlahden vesienhoitoalueelle. Alueen itäpuolella sijaitsee Vääräjärvi noin 210 m etäisyydellä. Noin 480 m etäisyydellä alueen länsipuolella sijaitsee Ylä-Pitkäjärvi ja 830 m etäisyydellä Ala-Pitkäjärvi.

Kasvillisuus ja eläimistö

Ottamisalueesta itään noin neljän km etäisyydellä sijaitsee Natura 2000 SAC-alue, Repovesi (FI0424001), johon kuuluu myös yksityisten mailla olevia luonnonsuojelualueita sekä arvokas kallioalue. Alueen lounaispuolella noin 4,7 km etäisyydellä sijaitsee Hirvenpäänsuon SAC-alue (FI0424003).

Toiminnan kuvaus

Hakemuksen mukainen ottomäärä on yhteensä 90 000 k-m³ soraa, hiekkaa ja kalliokiviainesta. Otettava kalliokiviaineksen määrä riippuu kalliopinnan korkeudesta, joka on tässä vaiheessa vielä tuntematon. Lupaa haetaan 10 vuodeksi. Arvioitu vuotuinen ottamismäärä on 9000–20 000 k-m³ maa-aineksia riippuen käyttötärpeestä. Maa-aineksia hyödynnetään kaikenlaiseen Karjalan prikaatin alueella tapahtuvaan rakentamiseen ja tiestön kunnossapitoon.

Ottamisalueen pinta-ala on 3,61 ha ja kaivu-/louhinta-alueen pinta-ala 2,03 ha. Ottamisalue sisältää kaivu-/louhinta-alueen lisäksi varasto- ja tukitoimintoalueen. Varasto- ja tukitoimintoalueen pinta-ala on noin 1,8 ha. Kaikki toiminta tapahtuu ottamisalueen sisäpuolella. Valmiiden tuotteiden varastokasat sijoitetaan ensi vaiheessa ottamisalueen keskivaiheille ja sen koillisosaan, myöhemmin oton edetessä niitä voidaan sijoittaa myös jo kaivetulle/louhitulle pohjalle.

Alin suunniteltu ottamistaso on nykyisen luvan tapaan +99,00 m (N2000). Mikäli pohjavettä havaitaan, ottamista ei saa missään olosuhteissa ulottaa alemmaksi kuin tasolle, joka on vähintään kaksi metriä havaittua pohjavesipintaa ylempänä. Pohjaveden pinnan ylin korkeustaso on ollut +89,57 m (N2000) syyskuussa 2024.

Ottaminen etenee suunnitelmakartoissa esitettyihin ohjeellisiin kaivusuuntiin. Työnaikaiset kallioluiskat louhitaan kaltevuuteen 5:1...6:1. Mahdollisten hulevesien lammikoituminen estetään irti louhitun pinnan muotoilulla. Ottamisalueelle ei tulla tekemään pinnaltaan tiiviitä alueita, jolloin suurin osa alueelle satavasta vedestä pidättyy ottoalueen pintaosiin ja haihtuu.

Pysyviä rakennuksia tai rakenteita ei alueelle sijoiteta, mutta ajoittain toistuvaa melko lyhytaikaista kiviaineksen jalostusta varten (2–5 viikko) paikalle sijoitetaan murskaus- ja seulontalaitteita.

Ennen toiminnan aloittamista ottamisalueen rajat merkitään maastoon ja alueelle asennetaan työmaa-alueesta varoittavat kyltit, turvallisuusopasteet sekä tiedotustaulu, jossa on alueen sekä toimijan yhteystiedot. Työn edetessä yli kaksi metriä korkeat jyrkät reunat suojataan varoitusnauhoilla. Alue pidetään siistinä koko toiminnan ajan.

Alueella käytetään tavanomaisia maanrakennuskoneita (kaivinkone, kivimurskain, kalliopora, rikota ja pyöräkuormaaja). Jalostustoimintaan käytetään tarpeen mukaan siirrettävää seulaa. Kiviainekset kuljetetaan kuorma-autoilla. Työkoneet säilytetään varikkoalueella.

Pintamaakerroksen keskimääräiseksi paksuudeksi ottamisalueella arvioidaan 0,5 m, jolloin poistettavia pintamaita olisi noin 10 000 k-m³. Pintamaat varastoidaan reuna-alueille, josta ne käytetään hyväksi maisemoinnin yhteydessä. Lopullinen maaluiskien maisemointi tehdään ylijäämämassoilla kaltevuuteen 1:3.

Louhinta ja murskaus

Sekä louhinta- että murskaustyöt tilataan aliurakkana alan urakoitsijoilta. Kummassakin toiminnassa käytetään aliurakoitsijoiden siirrettäviä laitoksia. Louhinnan ja murskauksen kaluston sijainti muuttuu louhinnan etenemisen mukaan. Murskauslaitos sijoitetaan kullakin kerralla murskattavaksi tarkoitetun kohteen läheisyyteen rintauksen eteen.

Louhintatyö koostuu porauksesta, panostuksesta, räjäytyksestä sekä ylisuurten lohcareiden rikotuksesta. Ennen työn aloitusta ottamisalue merkitään maastoon esimerkiksi kirkasvärillä auraviihoilla tai vastaavilla merkeillä. Louhittavalta alueelta poistetaan pintamaat ja ne varastoidaan ottamisalueen reunoille.

Ennen porausta porausreikien paikat merkitään maastoon panostussuunnitelman mukaisesti. Porausreikien määrään ja reikäväliin vaikuttavat mm. louhittavan kallion laatu, irrotettava materiaalmäärä, käytettävä räjähdysaine sekä haluttu lohkar koko. Porauksessa käytetään hydraulisia, tela-alustaisia poravaunuja, joissa on pölynkeräyslaitteisto. Poravaunujen tarvitsema energia tuotetaan dieselmoottorilla.

Räjähdyksiä tehdään tarpeen mukaan noin 1–2 kertaa yhtä murskauskertaa kohden erikseen laaditun suunnitelman mukaisesti. Räjähdyksessä syntyneet esimurskaimen kitaa suuremmat lohkarit ja/tai soran seassa olevat ylisuuret kivet rikotaan kaivinkonesovitteisella hydraulisella iskuvasaralla.

Räjähdyksellä irrotettu ja rikutettu kiviaines siirretään murskaukseen pyöräkuormaajalla, kaivinkoneella ja/tai dumpperilla.

Murskauksessa louheen ja kivien raekokoa pienennetään murskainten ja seulojen avulla vaihteittain haluttuun raekokoon. Hakemuksessa ilmoitettu maa-aineksen ottomäärä tonneina vaihtelee välillä 166 000–230 000 tonnia, riippuen siitä, kuinka paljon kalliota on. Näin ollen vuosittainen murskausmäärä olisi noin 16 600–23 000 tonnia.

Murskauslaitoksen kokoonpano määräytyy kiviaineksen ominaisuuksien, tuotettavan lajitteen ja käytettävissä olevan kaluston mukaan. Murskauslaitoksessa on yhdestä kolmeen kappaletta 2–3 tason seulaa ja yhdestä neljään murskainta, joilla materiaali murskataan. Lisäksi laitteistossa on hihnakuuljettimia. Tarvittava sähkö tuotetaan aggregaatilla (esim. CAT 342).

Kolmivaihemurskaus suoritetaan 1–3 -vaiheiselle Lokotrack -telamurskaimella tai erikseen esimurskaus leukamurskaimella ja väli- ja jälkimurskaus karamurskaimella. Pienempää raekokoa tuotettaessa jälkimurskaimia voi olla kaksi (nelivaihemurskaus). Valmiit tuotteet kuljetetaan varastointiin pyöräkuormaajilla tai kuorma-autoilla tai suoraan alueelta pois kuorma-autoilla.

Toiminta-aika

Laitoksen toiminta-ajat Otsikko 4

Toiminto	Viikoittainen toiminta-aika	Päivittäinen toiminta-aika (klo)
Poraus	ma–pe	7–18
Louhintaräjähdykset	ma–pe	8–18
Rikotus	ma–pe	7–22
Murskaus	ma–pe	7–22
Kuljetukset ja kuormaus	ma–pe	6–22

Maa-ainesten kuljetusta tehdään lisäksi tilapäisesti lauantaisin klo 6–22, ei kuitenkaan arkipyhinä eikä sunnuntaisin.

Polttoaineet ja kemikaalit

Murskan energia tuotetaan sähkövirtaa tuottavalla aggregaatilla. Muut työkoneet toimivat kevyellä polttoöljyllä. Murskaa varten alueella varastoidaan maksimissaan 3 m³ polttoainetta murskausajankohtana.

Muina aikoina alueella ei varastoida polttoaineita tai kemikaaleja. Polttoainesäiliöt ovat kuljetukseen hyväksytyjä IBC-säiliöitä, joissa on joko kaksoisvaippa tai kiinteä valuma-allas, laponesto ja tankkauslaitteistossa lukittava sulkuventtiili. Alueella on aina öljynimeytysmateriaalia käytettävissä vahinkojen varalle.

Liikennöinti

Ottamisalueelle kuljetaan Pahkajärventietä pitkin. Alueen tiestö on sorapintaista ja se on suljettu siviililiikenteeltä. Alueella liikennöidään maanantaista perjantaihin klo 6:00- 20:00 välisenä aikana ja autokuormia ajetaan noin 10–20 päivässä. Suunnitelma-alueelle johtavaa tietä voidaan tarvittaessa parantaa (esim. leventää) ja liikenneturvallisuutta parantaa risteysalueilla näkyvyyttä parantamalla (kasvillisuuden poistot).

Ympäristövaikutukset

Jätteet

Suunnitelma-alueella ei tehdä suurempia työkoneiden huoltoja. Pieniä huoltoja voidaan tehdä, jotta koneet saadaan siirtokuntoon ja edelleen huoltoon. Toiminnassa voi syntyä pieniä määriä vaarallisia jätteitä, esim. jäteöljyä, voiteluaineita ja akkuja. Jätteet kerätään suljettavaan niille osoitettuun astiaan, joka tyhjennetään määräväleihin. Vaarallisten jätteiden osalta noudatetaan jätelain- ja asetuksen mukaista kirjanpitoa. Louhinta- ja murskausjakson aikana syntyy lähinnä metalliromua, esim. rikkoontunutta seulaverkkoa.

Toiminnassa syntyvät jätejakeet ja niiden määrät sekä toimituspaikat

Jätenimike	Määrä/vuosi	Varastointi ja toimituspaikka
Saniteettijäte	max 50 kg	kuivakäymälä, syntyvä biojäte toimitetaan jätteenkäsittelylaitokselle
Talousjäte	max 30 kg	jäteastia, joka kuljetetaan tyhjennettäväksi jäteasemalle tms.
Metallijäte, jalostuslaitokset verkot	max 400 kg	toimitetaan paikalliseen romuliikkeeseen tms. tai palautetaan varaosatoimittajalle
Jäteöljy	max 200 kg	varastoidaan lukittavaan konttiin ja toimitetaan vaarallisen jätteen käsittelylaitokselle
Kiinteä öljyjäte	max 100 kg	varastoidaan lukittavaan konttiin ja toimitetaan vaarallisen jätteen käsittelylaitokselle

Kaivannaisjätteen jätehuoltosuunnitelma

Pintamaakerroksen keskimääräiseksi paksuudeksi ottamisalueella arvioidaan 0,5 m, mutta kerrospaksuus voi vaihdella. Pintamaata poistetaan ottamisen etenemisen mukaan ja ne varastoidaan alueen reunoille. Pintamaat käytetään louhinnan päätyttyä luiskien maisemointiin. Toiminnassa ei synny sivukiveä. Kannot ja hakkuutähteet toimitetaan muualle hyödynnettäviksi. Kaivannaisjätteen jätehuoltosuunnitelma -lomake on toimitettu hakemuksen liitteenä.

Viemäröinti ja vaikutukset vesistöihin

Louhintaräjähdyksissä voi jäädä räjähdysainetta palamatta, jolloin maahan voi jäädä pieniä tyyppiyhdisteitä, jotka vesiliukoina voivat kulkeutua veden mukana eteenpäin. Tästä ei arvioida olevan haittaa, koska räjäytysainemäärät ovat vähäisiä. Valtaosa alueelle satavasta vedestä imeytyy maaperään tai varastoituu kallion ruhjeisiin ja painanteisiin ja imeytyy sen jälkeen. Mahdollisten hulevesien lammikoituminen kallioalueella estetään irtolouhitun pinnan muotoilulla. Alueen hulevedet ohjataan tarvittaessa erikseen tehtävään laskeutusaltaaseen ja siitä edelleen pintavaluntana maastoon. Toiminnalla ei arvioida olevan merkittäviä vaikutuksia vesistöihin tai niiden käyttöön, kalastoon tai muihin vesieliöihin.

Energian käyttö

Murskauslaitoksen energia tuotetaan sähkövirtaa tuottavalla aggregaatilla.

Päästöt ilmaan

Toiminnan aikana pölyä syntyy kiviaineksen käsittelystä, murskauksesta, varastoinnista, kuormauksesta sekä työmaaliikenteestä. Polttoprosessiperäisiä typpi-, rikki-, hiilidioksidi- ja pienhiukkaspäästöjä aiheutuu koneiden polttomoottoreista. Murskauksen pölypäästöjä vähennetään murskan osien koteloinnilla, kiviaineksen pudotuskorkeuden säätelyllä sekä murskattavan kiviaineksen kastelulla tarpeen tullen. Työkoneet huolletaan säännöllisesti tai tarpeen mukaan, jolloin moottoreiden päästöt minimoidaan. Ottamisalueelta on n. 1 500 m lähimpään asuinrakennukseen ja n. 650 m lähimpään loma-asuntoon. Toiminnan aikaisten pölypäästöjen ei arvioida aiheuttavan merkittävää haittaa lähimmille asukkaille. Alueelle johtava tie ja suunnitelma-alueen työmaatiestö on sorapintaista ja niitä kastellaan tarvittaessa vedellä pölyämisen ehkäisemiseksi.

Melu ja värinä

Kiviaineksen ottamisessa melua syntyy porauksesta, räjäytyksistä, murskauksesta, seulonnasta, varastoinnista, lastauksesta ja kuljetuksesta.

Tärinää syntyy louhintaräjäytyksistä. Räjäytysten aiheuttama värinä leviää hetkellisesti alueen lähiympäristöön. Väriinän suuruuteen vaikuttavat kallion värinäjohtavuus, räjäytystapa, etäisyys räjäytyspisteestä havaintopisteeseen sekä räjäytyksen koko. Väriinän vaikutusalue arvioidaan laskennallisesti louhintatyön suunnittelun yhteydessä.

Louhintaa ja murskausta tehtäisiin keskimäärin 1–3 kertaa vuodessa, maksimissaan 2–4 viikkoa kerrallaan. Räjäytyksiä on n. 1–2 kertaa/murskaus. Louhintatöissä noudatetaan valtioneuvoston asetusta räjäytys- ja louhintatöiden turvallisuudesta (644/2011).

Räjäytyksistä voi aiheutua hetkellistä viihtyvyyshaittaa lähiympäristöön ja niistä voidaan pyydetessä ilmoittaa etukäteen lähimmälle asutukselle.

Lähin asuinrakennus sijaitsee ottamisalueelta etelään n. 1,5 km:n etäisyydellä ja lähin loma-asunto n. 650 m:n etäisyydellä kaakossa Vääräjärjen rannalla. Ottamisalueen ja lähimpien rakennusten väliset etäisyydet ovat 5- ja 2-kertaisia verrattuna Muraus-asetuksen suojaetäisyyksiin, joten riittävään etäisyyteen perustuen meluvaikutukset eivät ylitä melutason raja-arvoja lähimmillä käytössä olevilla asuin- ja lomakiinteistöillä.

Päästöt ja vaikutukset pohjaveteen sekä maa- ja kallioperään

Ottoalue ei sijaitse luokitellulla pohjavesialueella eikä kiviainestoiminnasta aiheudu suoraa päästöjä pohjaveteen. Otettava kiviaines sekä alueella mahdollisesti varastoitava maa-aines on pilaantumaton. Polttoaineiden ja muiden ympäristöä mahdollisesti pilaavien kemikaalien käsittely ja varastointi tehdään hakemuksessa kuvatulla tavalla, jolloin normaalitoiminnasta ei aiheudu vaikutuksia maaperään tai pohjaveteen. Pohjavesivaikutukset ovat mahdollisia vain poikkeus- tai onnettomuustilanteissa. Ottoalueella säilytetään öljynimeytysmateriaalia ja alkusammutuskalustoa em. tilanteiden varalta.

Toiminnan aiheuttama muutos alueen maa-/kallioperään on pysyvä. Kiviainestoiminnasta ei aiheudu suoraa päästöjä maa- tai kallioperään. Varikkoalueen vaaralliset jätteet säilytetään tiiviissä niille osoitetuissa astioissa. Polttoaineet säilytetään kaksoisvaipallisissa tai valuma-altaallisissa säiliöissä. Alueella ei huolleta tai pestä työkoneita. Louhintaräjäytyksissä voi jäädä räjähdysainetta palamatta, jolloin maahan voi jäädä pieniä tyyppiyhdisteitä, jotka vesiliukoina voivat kulkeutua veden mukana eteenpäin. Tästä ei arvioida olevan haittaa, koska räjäytysainemäärät ovat vähäisiä.

Luonto ja luonnonsuojelu

Kasvillisuuden ja pintamaan poiston myötä voidaan menettää olemassa olevia elinympäristöjä. Ottoalue on kuitenkin suurelta osin ihmisen

muokkaamaa aluetta, eikä alue ole luonnontilainen. Ottotoiminnasta aiheutuva melu voi kuitenkin vaikuttaa karkottavasti mm. alueen lintuihin. Toiminnan päätyttyä ottoalue ennallistetaan, jolloin elinympäristöt palautuvat hiljalleen. Ottotoiminnalla ei arvioida olevan suoria eikä välillisiä vaikutuksia luonnonsuojelualueisiin.

Ympäristöriskit ja niihin varautuminen

Ottamistoiminnan aikaiset riskit arvioidaan ja tunnistetaan etukäteen, jotta niihin osataan varautua. Alueella työskentelevät tarkkailevat toimintaa koko ajan ja pysäyttävät toiminnan häiriötilanteessa. Työmaalla on aina varattuna öljynimeytysmateriaalia vahinkojen varalta. Alueella on alkusammutuskalustoa ja henkilöstö on koulutettu niiden käyttöön. Toiminnassa käytetään urakoitsijoita, jotka ovat kouluttaneet henkilöstön ympäristövahinkojen varalle. Louhintatyöstä laaditaan panostussuunnitelma, jossa huomioidaan rintauksen korkeus, kentän koko, etäisyys rakennuksiin, reikäkoko, panostusmäärä, käytettävä räjähdäaine ja nallien ajoitus. Alueella ei säilytetä kemikaaleja tai räjähdäaineita ja panostuksen ajan räjähteet ovat koko ajan valvonnassa.

Taulukossa on esitetty toiminnasta tunnistetut riskit ja niihin varautuminen

Tunnistettu riski	Seuraus	Varautuminen
Toiminnoista syntyvä melu	Häiriö lähimpien kiinteistöjen asukkaille	Varastokasojen hyödyntäminen meluvälillä, tarvittaessa lähimmille asukkaille tiedotus räjäytyksistä.
Toiminnoista syntyvä pöly	Pölyn leviäminen lähiympäristöön	Pudotuskorkeudet pidetään mahdollisimman matalina, kiviaineksen ja alueelle johtavan tien kasteleminen tarpeen mukaan, pölypäästöjen mittaaminen toiminnan alkaessa.
Sortumariski	Alueen tuotekasat sortuvat	Varmistetaan riittävän loivat luiskakaltevuudet kasoissa.
Räjähdyksen epäonnistuminen	Irtolohkareiden heitteet voivat sinkoutua ja	Ennen räjäytystä tehdään aina panostussuunnitelma,

	aiheuttaa vaaratilanteen	jossa kiinnitetään turvallisuuteen erityistä huomiota. Alueella ei varastoida räjähteitä, louhija tuo ja vie räjähteet mukanaan.
Kiintoaine- tai typpikuormitus	Lähialueen pintavesien rehevöityminen	Pintavedet suotautuvat louhosalueen pohjan läpi. Pohja pidättää ja laskeuttaa pintavesien kiintoaineksen sekä mahdollisen typpikuormituksen. Viereisiin pintavesiesiintymiin jätetään vähintään 20 m suojaetäisyys. Ottamisalueen reunaan tehdään tarvittaessa laskeutusallas.

Paras käyttökelpoinen tekniikka

Hakija ei ole esittänyt toimia parhaan käyttökelpoisen tekniikan käyttöön ottamisesta.

Tarkkailu ja raportointi

Käyttötarkkailu

Ottamistoiminnasta pidetään käyttöpäiväkirjaa, johon kirjataan seuraavat asiat: päivittäinen työaika, tuotantomäärä, tehdyt tarkastukset, huollot, keskeytykset ja poikkeavat tilanteet. Alueella syntyneistä jätteistä ja polttoaineista pidetään myös kirjaa.

Päästötarkkailu

Toiminnan alkaessa melu- ja pölypäästöjä tarkkaillaan ja tarvittaessa mitataan. Melu- ja pölyhaitat rajoittuvat lähialueelle, eikä ohjearvojen ylityksiä häiriintyviin kohteisiin tapahdu. Lähimpien rakennusten ja louhoksen välissä on kalliorintausta ja metsää. Haitallista pölyämistä ehkäistään tarvittaessa varastokasojen kastelulla. Yleisohjeen mukaan suurin sallittu leijuma alitetaan louhemurskaamalla 300 m etäisyydellä. Pölyn leviämistä ehkäistään suojaamalla pölylähteet peitteillä tai koteloinneilla.

Varastokasat sijoitetaan tarvittaessa murskaamon ympärille estämään melua. Melua ehkäisee myös murskaamon sijoittaminen olemassa olevan louhoksen pohjalle sekä murskaamon pudotuskorkeuden

pitäminen matalana. Korkeataajuuksinen porausmelu on häiritsevämpää, mutta lyhytkestoista. Melua aiheutuu myös työkoneiden peruutusäänistä, mutta niihin ei voida kuitenkaan vaikuttaa, koska peruutushälyttimet ovat lakisääteisiä.

Toiminnanharjoittaja ei esitä jatkuvaa pinta- tai pohjaveden tarkkailua, koska toiminnan ei arvioida aiheuttavan merkittäviä vaikutuksia vedenlaatuun.

Raportointi

Alueelta otettavien maa-ainesten määrä ja laatu ilmoitetaan lupaviranomaiselle vuosittain maa-aineslain 23 a §:n mukaisesti. Maa-aines- ja ympäristöluvan tarkkailutiedoista kootaan raportti, joka toimitetaan vuosittain kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle.

Jälkihoitotoimenpiteet

Jälkihoitotoimenpiteiden tavoitteena on vähentää ottotoiminnasta aiheutuvia vaikutuksia ympäristöön ja varmistaa alueen turvallisuus toiminnan päätyttyä. Alueen siistiminen ja muotoilu, ennen ottotoimintaa poistettujen pintamateriaalien levittäminen ja kasvillisuuden palauttaminen vähentävät oleellisesti alueen maisemaan kohdistuvia pitkäaikaisia vaikutuksia.

Jälkihoidossa ja maisemoinnissa käytetään alueelta poiskuurittuja pintamaita sekä muita ylijäämämaita, kiviä ja lohkareita. Alueen jälkihoitoa ja maisemointia tehdään mahdollisuuksien mukaan vaiheittain ottamisen edetessä, jolloin jälkihoidettavan vaiheen maisemointiin käytetään seuraavan vaiheen alueelta poiskuurittuja pintamaita sekä ottamisalueen reunoille varastoituja pintamaita. Alueelle ei tuoda maa-aineksia muualta.

Ottoalue siistitään ottamistoiminnan päätyttyä ja sieltä viedään pois kaikki maa-ainesten käsittelyyn liittyvät kalustot. Alueelle jääneet ylijäämämaat ja -kivet käytetään alueen ennallistamiseen. Tiivispohjaisten alueiden (esim. kulkuyhteydet, raskaiden työkoneiden sijaintipaikat, varastokasojen pohjat) maaperä rikotaan ja muokataan ennen muotoilua ja pintamateriaalin levitystä.

Kohta 3. Hakemuksen käsittely

Tarkastukset ja neuvottelut

Alueelle ei ole tehty tarkastusta lupahakemuksen käsittelyn aikana. Viimeisin voimassa olevan maa-ainesluvan valvontaohjelman mukainen tarkastus on tehty 26.9.2024. Asiasta on keskusteltu puhelimitse ja sähköpostilla hakijan ja konsultin kanssa useaan otteeseen ja hakijan kanssa asiasta on käyty neuvottelua 11.11.2025.

Lausunnot

Hakemuksesta on pyydetty lausuntoa Kaakkois-Suomen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselta, Kymenlaakson liitolta ja Kouvolan kaupungin terveystalvonnalta.

Kouvolan kaupungin terveystalvonta ilmoitti 31.7.2025 ettei sillä ole lausuttavaa asiasta. Kymenlaakson liitto ilmoitti 4.8.2025, ettei sillä ole huomautettavaa asiasta.

Kaakkois-Suomen ELY-keskus on 22.8.2025 saapuneessa lausunnossaan todennut mm. seuraavaa:

Maa-ainesten ottamisessa tulee ottaa huomioon maa-aineslain 3 §:n 4 momentti, jonka mukaan ottamispaikat on sijoitettava ja ainesten ottaminen järjestettävä siten, että ottamisen vahingollinen vaikutus luontoon ja maisemakuvaan jää mahdollisimman vähäiseksi ja että maa-ainesesiintymää hyödynnetään säästeliäästi ja taloudellisesti eikä toiminnasta aiheudu asutukselle tai ympäristölle vaaraa tai kohtuullisin kustannuksin vältettävissä olevaa haittaa.

Ottamisalueeseen ei liity ELY-keskuksen tiedossa olevia maa-aineslain 3 § 1 momentin tarkoittamia merkittäviä geologisia muodostumia tai maisemallisia erityisarvoja. Hakemuksen mukaisella ottamisalueella tai sen läheisyydessä ei ole luonnonsuojelualueita, suojelusuunnitelmien kohteita tai Natura 2000 -alueita. Toiminta ei sijoitu luokitellulle pohjavesialueelle.

Maa-ainesten ottoaluetta on tarkoitus laajentaa pääsääntöisesti nykyisen ottoalueen lounaispuolelle. Hakemukseen ei sisälly luontoselvitystä alueelta. Melko läheltä aluetta on joitakin havaintoja Euroopan unionin tiukkaa suojelua edellyttävästä kirjoverkkoperhosesta ja sen esiintyminen myös hakemuksen kohteena olevan maa-ainesten ottoalueen laajennusalueella on mahdollista. Laji suosii avoimia ja puoli avoimia alueita, hakkuuaukeita ja metsien reunavyöhykkeitä, joilla kasvaa runsaasti lajin toukkien ravintokasveja kangas- ja metsämaitikkaa. Laji on Kaakkois-Suomen alueella tyypillinen ja melko yleinen. EU:n tiukkaa suojelua edellyttävien lajien lisääntymis- tai levähdyspaikkojen hävittäminen ja heikentäminen on luonnonsuojelulain (9/2023) 78 §:n mukaan kiellettyä. Lisäksi lajin yksilöt ovat rauhoitettuja valtioneuvoston asetuksen luonnonsuojelusta (1066/2023) 6 §:n nojalla. ELY-keskus katsoo, että alueelta on syytä tehdä luontoselvitys ennen luvan myöntämistä nykyisen ottoalueen laajentamiseen.

Mikäli ottoalueella on sellaisia hiekkatörmä, joissa on törmäpääskyjen pesiä, tulee ottaa huomioon, että törmäpääskyt ovat luonnonsuojelulain nojalla rauhoitettuja ja niiden pesien vahingoittaminen on kiellettyä. Pesien vahingoittaminen on kiellettyä ilman luonnonsuojelulain 83 §:n mukaista poikkeamislupaa myös lisääntymiskauden ulkopuolella, koska törmäpääskyt käyttävät samoja pesiä toistuvasti (luonnonsuojelulaki 70 §).

Maa-ainesten ottamisessa tulee huomioida muinaismuistolain (295/1963) säädökset.

Muistutukset ja mielipiteet

Hakemuksesta ei ole jätetty muistutuksia.

Hakijan kuuleminen ja vastine

Hakijalle on 26.8.2025 päivätyllä kirjeellä varattu mahdollisuus toimittaa vastine hakemuksesta jätettyyn lausuntoon. Hakija on 9.9.2025 saapuneessa vastineessaan ELY-keskuksen lausuntoon todennut mm. seuraavaa:

Puolustusvoimien Karjalan prikaatin käyttöön tarvittava maa-ainesottoalue Kouvolan Vekaranjärven Vääränharjulla sijaitsee valtion omistamalla Puolustusvoimien käyttöön vuokratulla maa-alueella, jota hallinnoi Metsähallitus. Kaakkois-Suomen ELY-keskuksen lausunnossa on pyydetty Puolustusvoimia tekemään alueelta luontoselvitys, koska melko läheltä aluetta on tehty joitakin havaintoja kirjoverkkoperhosesta.

Metsähallitus vastaa luonnonsuojelutehtävistä hallinnoimillaan Puolustusvoimien käyttöön vuokratuilla alueilla. Puolustusvoimien Metsähallitukselta saaman tiedon mukaan maa-aineksen ottoon tarkoitettulta alueelta ei löydy tietoa suojelua edellyttävistä lajeista. Maa-aineksen ottoon tarkoitettu alue on Puolustusvoimien käytössä olevaa harjoitus- ja ampumakenttäaluetta sekä sijaitsee ammuntojen maalialueella. Alue sijaitsee keskeisellä sijainnilla Puolustusvoimien eri toimintojen kannalta, jonka takia Puolustusvoimille ei saa aiheutua rajoitteita alueen käyttöön.

Edellä esitettyyn perustuen Kouvolan Vekaranjärven Vääränharjun alueella ei ole tarpeen tehdä luontoselvityksiä.

28.11.2025 on saapunut täydennys, jossa todetaan seuraavaa:

”Metsähallitukselle ei suostumuksen arvioinnin yhteydessä ole tullut esiin seikkoja, joiden perusteella suunniteltu toiminta aiheuttaisi olennaisia muutoksia vallitseviin ympäristö- ja luonnonolosuhteisiin. Toiminnan kohdistuminen jo aiemmin avattuun sora-alueeseen edistää resurssitehokkuutta ja vähentää tarvetta uusien alueiden avaamiseen.”

Kohta 4. Teknisen lautakunnan lupajaoston ratkaisu

Teknisen lautakunnan lupajaosto on tarkastanut Puolustusvoimien Karjalan prikaatin maa-aines- ja ympäristölupahakemuksen. Maa-aines- ja ympäristölupahakemus hylätään.

Kohta 5. Ratkaisun perustelut

Ympäristöluvan myöntäminen edellyttää, että toiminnan tulee täyttää ympäristönsuojelulain (527/2014) 49 §:ssä esitetyt vaatimukset sekä parhaan käyttökelpoisen tekniikan vaatimukset. Toiminnasta ei siis saa aiheutua mm. terveydellistä haittaa, maaperän tai pohjaveden

pilaantumista, erityisten luonnonolojen huononemista, vedenhankinnan tai yleiseltä kannalta tärkeän muun käyttömahdollisuuden vaarantumista toiminnan vaikutusalueella eikä kohtuutonta rasitusta naapurustolle.

Ympäristönsuojelulain 11 § mukaan ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttava toiminta on mahdollisuuksien mukaan sijoitettava siten, että toiminnasta ei aiheudu pilaantumista tai sen vaaraa ja pilaantuminen voidaan ehkäistä. Esitetty ottotoiminta laajenee pääsääntöisesti nykyisen ottoalueen lounaispuolelle. Melko läheltä ko. aluetta on tehty joitakin kirjoverkkoperhoshavaintoja. Kirjoverkkoperhonen on Euroopan unionin tiukkaa suojelua edellyttävä laji, jonka esiintyminen hakemuksen kohteena olevan maa-ainesten ottoalueen laajennusalueella on mahdollista. EU:n tiukkaa suojelua edellyttävien lajien lisääntymis- ja levähdyspaikkojen hävittäminen ja heikentäminen on luonnonsuojelulain (9/2023) 78 §:n mukaan kiellettyä. Lisäksi lajien yksilöt ovat rauhoitettuja valtioneuvoston asetuksen luonnonsuojelusta (1066/2023) 6 §:n nojalla.

Ympäristö- ja maa-aineslupahakemukseen ei sisälly luontoselvitystä ko. alueelta, joten hakemus on siltä osin puutteellinen. Alueelta tulee tehdä luontoselvitys, ennen kuin lupa nykyisen ottoalueen laajentamiselle voidaan myöntää.

Ympäristönsuojelulain 6 §:n mukaan toiminnanharjoittajan on oltava selvillä toimintansa ympäristövaikutuksista, ympäristöriskeistä ja niiden hallinnasta sekä haitallisten vaikutusten vähentämismahdollisuuksista (*selvilläolovelvollisuus*). Ottotoiminnan kaikista vaikutuksista selvillä oleminen vaatii kyseisessä kohteessa luontoselvityksen tekemistä. Lisäksi ympäristönsuojelulain 39 §:n mukaan lupahakemukseen on liitettävä lupaharkinnan kannalta tarpeellinen selvitys toiminnasta, sen vaikutuksista, asianosaisista ja muista merkityksellisistä seikoista. Hakemuksesta on käytävä tarvittaessa ilmi, mihin aineistoon ja laskenta-, tutkimus- tai arviointimenetelmään annetut tiedot perustuvat.

Valtioneuvoston asetuksessa maa-ainesten ottamisesta (926/2005) 2 §:n 2 momentin mukaan ottamissuunnitelmassa on osoitettava maa-aineslain 11 §:n 2 momentissa ja tarvittaessa myös sanotun pykälän 3 momentissa tarkoitetut seikat ja 5 §:n 2 momentissa tarkoitetut selvitykset alueen luonnonolosuhteista ja hankkeen ympäristövaikutuksista.

Maa-aineslain (555/1981) 1 §:n 2 momentin mukaan aineiden ottamisessa on maa-aineslain lisäksi noudatettava, mitä muualla laissa säädetään. Lupa-asiaa ratkaistaessa ja muuta viranomaispäätöstä tehtäessä on lisäksi noudatettava luonnonsuojelulakia (9/2023).

Maa-aineslain 3 §:n 4 momentin mukaan ottamispaikat on sijoitettava ja aineiden ottaminen järjestettävä niin, että ottamisen vahingollinen vaikutus luontoon ja maisemakuvaan jää mahdollisimman vähäiseksi ja että maa-aineseesiintymää hyödynnetään säästeliäästi ja taloudellisesti

eikä toiminnasta aiheudu asutukselle tai ympäristölle vaaraa tai kohtuullisin kustannuksin vältettävissä olevaa haittaa.

Maa-ainelain 5 §:n 2 momentin mukaan ottamissuunnitelmaa laadittaessa on tarvittavassa laajuudessa selvitettävä vallitsevat luonnonolosuhteet, ainesten määrä ja laatu sekä hankkeen vaikutukset ympäristöön ja luonnonolosuhteisiin.

Maa-ainelain 7 §:n 2 momentin 1 kohdan mukaan ennen luvan myöntämistä lupaviranomaisen on pyydettävä Lupa- ja valvontaviraston lausunto, milloin alueella on valtakunnallista tai muutoin huomattavaa merkitystä luonnonsuojelun kannalta.

Edellä esitetyin perusteiden maa-aines- ja ympäristölupahakemuksen mukaisen toiminnan ei luontoselvityksen puuttuessa voida varmuudella katsoa täyttävän ympäristönsuojelulain 12 ja 49 §:ssä eikä maa-ainelain 3 §:ssä esitettyjä vaatimuksia. Maa-aines- ja ympäristölupaa ei näin ollen voida myöntää.

Lausuntojen huomiointi

Kaakkois-Suomen ELY-keskuksen lausunto on otettu huomioon ratkaisussa.

Sovelletut säädökset

Ympäristönsuojelulaki (527/2014)

Valtioneuvoston asetus ympäristönsuojelusta (713/2014)

Maa-ainelaki (555/1981)

Valtioneuvoston asetus maa-ainesten ottamisesta (926/2005)

Luonnonsuojelulaki (9/2023)

Valtioneuvoston asetus luonnonsuojelusta (1066/2023)

Kohta 6. Maksut ja niiden määräytyminen

Lupahakemuksen maksut määräytyvät Kouvolan kaupungin teknisen lautakunnan 13.12.2022 hyväksymän maa-ainestaksan (§ 262) sekä ympäristönsuojeluviranomaisen taksan (§ 261) mukaan (tulleet voimaan 1.1.2023).

Asian käsittelymaksu

Hakemuksen tarkastaminen, ottamissuunnitelmaa kohti	350,00 €
Maa-ainesmäärän mukainen maksu: 0,017 €/m ³ x 90 000 m ³	1 530,00 €
Murskaamon ympäristölupamaksu, ympäristöluvan maksun osuus yhteisluvassa 75 %: 0,75 x 3 800 €	2 850,00 €
Yhteensä	4 730,00 €

Maa-ainestaksan 2.4 kohdan mukaisesti ”Jos lupahakemus hylätään, peritään tämän taksan mukaisesta maksusta 50 %, kuitenkin vähintään

280 €". Maa-ainestaksan 8.3 kohdan mukaisesti maa-aines- ja ympäristöluvan yhteiskäsittelyssä hylkäävän päätöksen osalta noudatetaan maa-ainestaksaa.

Tämän maa-aines- ja ympäristölupahakemuksen käsittelymaksu on näin ollen 0,5 x 4 730,00 € = **2 365 €**. Lisäksi hakijalta peritään kuulutuskustannukset todellisten kustannusten mukaisina.

Käsittelymaksu laskutetaan, kun asiaa koskeva päätös on annettu.

Kohta 7. Päätöksestä tiedottaminen

Teknisen lautakunnan lupajaosto tiedottaa päätöksestä seuraavasti:

Päätös kirjallisena

Hakija

Päätös sähköpostilla

Lupa- ja valvontavirasto
Kymenlaakson liitto
Kouvolan kaupungin terveysturvallisuus

Ilmoitus päätöksestä kirjallisena

Toiminnan sijoituspaikan naapurit, joille on lähetetty tieto lupahakemuksen vireille tulosta.

Ilmoittaminen lehdissä ja internetsivuilla

Päätöksestä kuulutetaan Kouvolan kaupungin internetsivuilla. Lisäksi päätöksestä ilmoitetaan Kouvolan Sanomissa.

Lisätietoja: ympäristöpäällikkö Marleena Kuitikka, puh. 020 615 8016, marleena.kuitikka(at)kouvola.fi ja ympäristötarkastaja Sanna Jattu-Mattila, puh. 020 615 7995, sanna.jattu-mattila(at)kouvola.fi

Vt. rakennusvalvontapäällikön ehdotus:

Teknisen lautakunnan lupajaosto päättää hylätä Puolustusvoimien karjalan prikaatin maa-aines- ja ympäristölupahakemuksen kiinteistöllä 286-435-2-63.

Teknisen lautakunnan lupajaoston päätös: